

Tudósítás az Elnökség üléséről

1971. NOVEMBER

Ahol fórum a szakszervezeti oktatás

Miskolcon, a Területi Szakszervezeti Tanács helyiségében az ehhez legjobban értőkel beszélgetünk arról, hogy áll most és hogyan fejlődik a szakszervezeti oktatás. Kiss Ernő, a Területi Tanács titkára, Virág Jánosné, az oktatási bizottság vezetője — „civilben” a postaigazgatóság előadója — s három propagandista, Szilágyi Sándorné, a Miskolc 1., Három Ibolya, az Özd 2. és Borköles Béla, a Miskolc 2. postahivatal dolgozója tájékoztat a kérdéseiről.

A számok mutatják: emelkedik a két megyében a színvonal. Tavaly 60, az idén 61 tanfolyam volt. De, amíg tavaly fele-fele arányban a leggyorsabb, a Társadalmunk Időszéri kérdései és az ennél magasabb szintű „A szocialista demokratizmus időszéri kérdései” tanfolyamokat szervezték, az idén már a társadalmi kérdések csupán 21 tanfolyam tematikájában szerepelnek, 39 tanulócsoporthoz a szocialista demokratizmus problémáival foglalkozik és 14 fővel szerveztek egy „A Világpolitika Időszéri Kérdései”-ről szemináriumot.

Kiss Ernő hangsúlyozta: nagy erőfeszítéseket kíván a színvonal-emelés, mindig újabb és újabb hallgatókat kell bekapcsolni, szinte a teljes postai állományra ki kell terjeszteni az oktatást, hiszen az emberek állandóan fejlődnek, érdeklődési körük tágul, és a szakszervezeti oktatás legjobbjait, a fiatalokat, a KISZ, ha már idősebbek, a pártszervezet veszi át saját oktatásába. De hiszen ez a szakszervezet feladata: nevelni a tömegeket, segíteni eligazodásukat a világot, az ország dolgaiban, szorosabban véve, saját munkahelyük, a posta gondjaiban, s adni az újabb és újabb kérdéseket a magasabb szintű munkára.

Virág Jánosné: Ahhoz, hogy egyre magasabb szintű és egyre színvonalasabb oktatást szervezzünk, állandóan fejlődniük kell az előadónak is. Hiszen egy ilyen, kiadott tananyag nélküli, rövid vitaindítóval kezdődő, és szerteágazó oktatásnál, mint a különböző szintű időszéri kérdések, tehát egy kötelezőbb formánál a siker azon múlik, hogy milyen az előadó, hogyan vezeti a vitát, mennyire tud felelni a sokszor váratlan kérdésekre. A propagandistákat — amellet, hogy például idén öt alkalommal témaként készült fel a feladatra — folyamatosan továbbképzik, növelik általános politikai tudásukat. Sokan végeztek, végeznek marxista középiskolát, főiskolát.

Gyors szűrőpróba a jelen levő három propagandistánál: Szilágyi négy éve végzi a feladatát, előtte elvégezte a marxista középiskolát. Három Ibolya is több éve propagandista, és oktatómunkája közben fejezte be a marxista középiskolát. Borköles Béla 12 éve oktat, néhány esztendőre a párt is rábízta az egyik szeminárium vezetését, marxista egyetemre járt, amikor az utolsó év előtt, postai szaktanfolyam miatt félbe kellett szakítani. Jövőre fejezi be az egyetemet.

Hogy e munka mennyire mindenkinek a szívügye, bizonyítja az is, hogy ezek után az általános, és parlamentáris stílusban megtárgyalt elvi kérdések után, amikor már az oktatás mindennapi gyakorlatáról, szemináriumokról beszélgetünk, szinte egymás szájából veszik ki a szót, átforrósodik a hangulat, vitatkoznak, sorjáznak az érvek.

„A témákon túl a munkahely, a posta sajátos gondjairól is beszélnek... A napi élet kérdései óhatatlanul felmerülnek, meg kell válaszolni... A szakszervezeti oktatás egyszerű információs lehetőség. A hallgatók ismerkednek az anyaggal, az előadók a hallgatók gondjaival, s ezt továbbítják a szakszervezetnek.

Három Ibolya: Nem lehet az ember felkészületlen. Ismerni kell a hivatalát, az emberek gondjait, mert kérdeznak, válaszolni kell.

Borköles Béla: Ez az igazi tömegkapcsolat! A szakszervezeti oktatásban az alsóbb beosztásúak vesznek részt, mások a problémák, mint például a pártoktatásban.

Szilágyi Sándorné: Példázdni kell a hivatal életéből, ak-

kor rögtön fokozódik a figyelem, anélkül, hogy észrevennék, mindenki hozzászól.

Kiss Ernő: Tömegesen kell bevonni az embereket, a szemináriumokon keresztül megismerjük gondjaikat, aktívabb lesz a szakszervezeti vezetés.

Virág Jánosné: A szemináriumok nevelik az embereket. Nemcsak KISZ- és pártoktatásba kerültek át a mi hallgatóink, van olyan — addig egyszerű — beosztott is, aki végül postaforgalmi technikumba iratkozott be, magasabb képesítést szerzett.

S aztán a gondok. Az idő, a változó beosztás. Szilágyi né Miskolc 1. hivatalban egyszerűen tudja megtartani egy-egy téma megbeszélését. Segítik a hivatal vezetői is, olyan beosztást készítenek, hogy a délutáni-délutáni váltás idején valamennyi hallgatót össze lehessen hívni. De Három Ibolya és Borköles Béla már rutinszerűen hozzászokott ahhoz, hogy minden témát legalább kétszer kell elmondani, megbeszélni, mert egyszerűen lehetetlen összehozni egy időre a hallgatókat. Utiznak, váltanak, más munkában vannak. Özdon a hallgatók között sok a kézből, az időpont kitűzésénél arra is ügyelni kell, hogy szeminárium ne legyen se a nyugdíjkorhatár, se a díjbeszéd idején.

A színvonalért

A szakszervezeti szervek gondoskodjanak az összes tisztviselő színvonalas továbbképzéséről... (A IX. kongresszus határozatából.)

A Központi Vezetőség nagy gondot fordít a tisztviselők oktatására, meglátja ez az alapszervezeti tisztviselők tanfolyamain is. Október 5-én kezdődött az ilyen irányú oktatás. Először az ifjúsági feladatok, majd az alapszervi titkárok tanfolyama zajlott le. A fontosabb reszortfelelősök egy-egy hétig tanultak. E tanfolyamok célja elsősorban, a már meglevő szakszervezeti ismeretek bővítése, tapasztalat- és információcsere, a posta sajátos problémáinak megvitatása, a népgazdaságával összefüggésben.

Az előadások címei is magukért szólnak: „A posta negyedik öt éves terve végrehajtásának helyzete”, „Az élet és munkakörülmények javítása vonatkozó célkitűzéseink megvalósításának helyzete”, „Aktuális gazdaságpolitikai kérdések” stb. Ezeket túlnyomórészt az üzemi demokrácia, kulturális agitációs- és propagandamunka, az ifjúság és nődolgok körében végzett tevékenység is fontos témaként szerepelt. Az egyes kérdések előadói szakszervezetünk és a vezérigazgatóság vezetői, illetve a párt- és SZOT központi iskolai oktatói.

Az előadások utáni konzultációknak kritikus elemzések a létszámhelyzetet, ezen belül helytelenítették az adminisztratív létszám indokolatlan növekedését. Kitértek, hogy az új postai berendezés jelentőségét már felismerik, látják azt, hogy az biztosítja a helyes bérarányok kialakulásának lehetőségét.

A problémák között szerepel az is — mint az egyik előadás elhangzott —, hogy a postás dolgozók körében növekedett a nyolc általános, vagy az annál alacsonyabb iskolai végzettségű dolgozók száma. Ez egymagában nem okoz különösebb zavart, de jelentősen nőtt a szakképzetlenek száma, ami a munka minőségét már kedvezőtlenül befolyásolja.

Az eddigi tanfolyamok hallgatói sok új ismerettel gazdagodva tértek haza. Besenyi Miklós főtitkár például a Központi Vezetőség jelenlegi munkájáról tájékoztatta a hallgatókat, így többek között elmondta: Megadjuk a 31 éves felüli szolgálattal rendelkező törzsgárdatagok elismerését, előkészítjük a további ifjúsági-idő-csökkentést. A posta és a szakszervezet illetékes vezetői adott időpontban feltárják a posta nehézségeit, s a realitások talaján maradva igénylik magasabb fórumoktól az indokolt segítséget.

(g-a)

A „hogyan”? — egységes. A viták vezetői az előkészítő megbeszélés, az írásos anyag, saját tudásuk alapján rövid, 10–15 perces, előadást tartanak, s aztán jöhet a vita. Úgyes vezetéssel azon igyekeznek, hogy a megválaszolandó téma is a szövegen maradjon, de az oktatás jellegéből következő: minden kérdést meg lehet, meg kell vitatni, amit a hallgatók felvetnek. A végén azután megállapodnak, hogy legközelebb mi lesz a „hivatalos” téma, hogy a hallgatók ezen is előre gondolkodhassanak.

Nehéz, de nagyon értékes szakszervezeti munka a propagandistáké. Meg is becsülik őket. Kiss Ernő mondja: figyelek ki, hogy dolgozik, és a legjobbakat igyekeznek jutalmazni, elismerni. A szakszervezet lehetőségei között könyvjutalom, elismerést kapnak a propagandisták, és hivatali kitüntetésekkel, előléptetésekkel is figyelembe veszik ezt a tevékenységet.

Meg is érdemlik a propagandisták a figyelmet, hiszen a legszélesebb tömegek, az egész szakszervezeti tagság nevelésével, politikai tudatuk emelésével alapvető célokat valósítanak meg. Így lesz a szakszervezet valóban a még szervezettebb politikai munka, a párt előiskolája.

F. A.

Üzenet a KISZ-kongresszusnak

A decemberi kongresszus — téma, még akkor is, ha a beszélgetés elter a sablontól. Eről győződött meg a riporter a postai technikumnak József Attila kollégiumának diákjai között. A találomra kiválasztott tizenhat fiú és leány a Puskásból és a forgalmi szakkozépból egyetért abban: jó, hogy lesz a kongresszus. Úgy érzik; sok az olyan ügy, amelyet ideje ilyen fórumon megbeszélni.

— Ami az előkészületet illeti, a Puskás is beszélt a „Hat órá Budapestért” mozgalomba — mondja Aszódi Józsa. — A 4. számú Építőipari Vállalat KISZ-szervezetével dolgozunk együtt. Különböző példát vehetünk onnan. Az aztán a dinamikus szervezet, semmi bürokrácia!

— En azt hiszem, téma lesz a KISZ-tagság kérdése is. Arra gondolok, hogy nagyon megnőtt a tagság létszáma, ami a minőség rovására megy — véli Czérna János.

A szó ezután a szervezetre terelődik. Valaki azt mondta: jó lenne, ha a KISZ-szervezet a kollégiumban lenne. A gondolat vitát kavart.

— Igaz — szól bele Turcsán Teri —, aktívabbak a koleszosok. Itt, nálunk, ez minőségi szervezet lenne!

— Kár arról beszélni — le-
gyint az egyik — első a sulit!

— Igen, de az a helyzet — mondja Debreczeni Miska —, hogy a koleszosoknak mindig megvan a maguk napirendje, s például az iskolai vitakörbe nem járnak be.

— Nem járnak be? Az hogy lehet? — veti ellene Turcsán Teri. — Az iskolában az a helyzet, hogy igazolatlan órákat kap mindenki, aki nincs ott a politikai előadásban. (?)

Ez bizony konfuzus szót váltott kelt. Némelyek tiltakoznak az ilyen kényszer ellen, mások viszont azt mondják, hogy például az elsők semmi fantáziát nem látnak még a politikában, nemigen olvasnak, tájékozatlanok, náluk tehát nem árt egy kis nyomás. Lassacskán kialakul a megoldás: a KISZ-nek és tagjainak mindig olyan programot, előadást kell szervezni, aminek a témája érdeklő a többséget, s olyan előadót szerezni, aki érdekesen beszél.

Egyébként forgalmi középiskolában a közelgő kongresszus előtt a KISZ-isták már megbeszélték a problémákat. Turcsán Teri meséli:

— Sok mindennél volt ott szó, a mosakodástól a sportolásig. Elmondott, hogy a tornateremben nincs szertornafelszerelés. Meg, hogy a tornaóra után nem tudunk mosda-

Mincsk! a pesszimizmusra

Szerencsés véletlennek voltam részese. Mint beutalt pihenem a lillafüredi SZOT-üdülőben, amikor is megtudtam: október 28-án a Miskolci területi Szakszervezeti Tanács, az üdülő dísztermében tartja ülését. Összekötve a keblemet a hasznossal, ott voltam...

Először Kiss Ernő, a Szakszervezeti Tanács titkára adott

számot a két ülés között végzett munkáról, majd dr. Szécsi Margit, a Miskolci Postaigazgatóság gazdasági igazgatóhelyettese terjesztette be az igazgatóság ez év első félévi gazdasági eredményeiről, valamint a gazdasági munkát segítő munkaverseny helyzetéről szóló beszámolót.

Összintén szólva, kicsit pesszimizista volt a beszámoló,

mert véleményem szerint a tervezettel szembeni hárommillió forintos bevételi eredményromlás miatt még nem kell félrevernünk a vészharangokat. Még akkor sem, ha valóban akadnak objektív akadályok. Felmerült az is, hogy egyáltalán reális volt-e a tervezés? Kiderült, hogy igen! De nem számoltak a különböző termelői árak növekedésével, ami egyet jelent az önköltség növekedésével. Tulajdonképpen a szakszervezeti tanács is arra az álláspontra helyezkedett, amelyre legutóbb a Központi Vezetőség: a postás dolgozók jövedelme nem lehet kevesebb azért, mert a posta kötött tarifákkal dolgozik, viszont minden olyan anyag vagy eszköz, amelyet a postának be kell szereznie, drágult. Tény az is, hogy az igazgatóság és a szakszervezeti tanács számít az öntudatos dolgozókra, a szocialista brigádok munkájára, így például levélben kérték a szocialista brigádok segítségét. A munkaverseny szervezetsége is javult, s mi több, a termelékenység is nőtt. Helyes volt az is, hogy a szakma ifjú mestereit lehelben keresték fel, hogy fokozottabban vegyék ki részüket a munka dandárjából.

Pótolják az elmaradást

A kérdések csak úgy záporoztak az előadó felé. Például: milyen lehetőségeket lát az elmaradás pótlására? A választ tulajdonképpen az egyik melléklet is tartalmazza, amely meghatározta a tennivalókat, a felelősöket és a határidőt. Például elhatározták: a hivatalok képeslevezőlap-ellátását minőségileg és mennyiségileg megjavítják, rendszerezés ellenőrzik a hírlapterjesztést, előfizettséggyűjtési akciót szerveznek. Az önköltség-csökkentés érdekében elhatározták: az osztályok és üzemek semmikeppen nem léphetik túl a megszabott költségkereteket.

A pesszimista hangulat optimistává vált, és ez jó dolog.

Izgalmas volt a jövő évi munkavédelmi, egészségügyi, nevelési intézkedési terv vitája. Szerintem a terv végrehajtása feltétlenül megmutatkozik a balesetek csökkenésében, a munkakörülmények javításában. Kiterjedt a figyelmük a különböző betegségek megelőzésére, a balesetek elhárítására, a különböző távbeszélő-központok zajsztintjének csökkentésére is. (Megtudtam, hogy a Kísérleti Intézet 10 000 forintért végzett zajsztintmérést, ami szerintem bizony drága!)

Nagyon szép az igazgatóság jövő évi munkavédelmi intézkedési terve, amelyből kiderül: Gyöngyöspátán jövőre 900 ezer. Tarnabörzsén 100 ezer. Mátrászentimrén 150 ezer. Nagyfűgeden 150 ezer, Ecseden 200 ezer forintért új postaházat adnak át 1972-ben. Nagy részük tandícsi hozzájárulással épült. Hivatalokat, üzemeiket korszerűsítene, szabálytalan erőssárukat kérészerződések szüntethetnek meg stb.

Jó kezdeményezés!

Épül a Miskolc 10. sz. posta. Ez utóbbival kapcsolatosan felmerül: a régi, korszerűtlen hivatalban dolgozók is szeretnének részt venni az új hivatal építésében ellenőrzésben. Munkái átadásában. Ezt azzal indokolják: ők fognak ott dolgozni, ők tudják, hogy mi a jó és mi a rossz. Ebből vita is kerekedett, de a szakszervezeti tanács végül is elhatározta: eleget tesz a dolgozók kérésének.

Ezután még egy tájékoztató jelentés került a tanács elé, amely a munkahelyi viták okairól és a munkahelyi döntőbizottság munkájáról szólt, majd egy javaslat: 1971. november végéig hívják össze az igazgatóság szocialista brigádvezetőinek tanácskozását. Elfogadták az 1971–72. oktatási év feladataira vonatkozó intézkedési terveket, majd a nődolgok és az ifjúság körében végzendő munkáról szóló határozatok végrehajtásáról szóló jelentést. (B-s)

A szakszervezeti munka segítői

A szervezett munkásság már a munkásmozgalom kezdeti szakaszában felismerte: egyik legfőbb harci eszköze a tudás. Ezért már a múlt század elején létrejöttek a munkásegyletek, a pártszervezet, vagy a szakszervezet helyiségeiben a kisebb-nagyobb könyvtárak. Az első nagyobb, 500 kötetes könyvtárat a pest-budai nyomdászok 1866-ban alapították. Azóta nagy utat tettünk meg! A SZOT határozatot hozott a szakszervezeti könyvtárak munkájának fejlesztésére. Hogyan lehet ezt a feladatot jól elvégezni? Tanácsot Gerő Zsoltné — Papp István: A szakszervezeti könyvtárak c. művéből kaphatunk.

A „Vállalati Munkásegítési Kézikönyv” c. kiadványt a szakszervezeti bizottságok figyelmébe ajánljuk, mert ma már a munkásegítés nem merülhet ki a végrehajtás ellenőrzésében, mivel számos területen módunk és lehetőségünk van a kezdeményezésre, a helyi erőforrások jobb kiaknázására. Gondolunk többek között az üzemi étkeztetésre, a munkásszállásokon lakókról való gondoskodásra, a lakásépítők segítésére, a gyermekintézmények létesítésére.

„A szakszervezeti bérbizottság tevékenysége” c. füzet is igen aktuális témával foglalkozik. Juttassuk el a füzetet az illetékes reszortfelelősök kezébe. (Táncsics Könyvtár. A könyvek megrendelhetők, illetve megvásárolhatók a Szakszervezeti Könyvesboltban, Budapest, VII., Rákóczi út 54.)

SZABADSÁGOK

A dolgozót a részére járó évi nyolc szabadság jár. Így pl. ha a dolgozót hetenként hat napon át napi négyórás munkaidővel foglalkoztatják, akkor egy szabadságnapra is négyórát átlagkereset jár.)

Ha a dolgozó csak a hét, illetve a hónap meghatározott napjain dolgozik, szabadság-ideje a munkában töltött napok szerint arányosan csökken. Ha tehát a dolgozó hetenként hat nap helyett csak 2 napot, illetve havonta minden munkanap helyett (havi 25 munkanapot figyelembe véve) csak 8 napot dolgozik, alapszabadsága tizenkét nap helyett csak 4 nap lesz.

(Ugyanez áll a pótszabadságra is.) A szabadságidőre vonatkozó átlagkereset ugyanúgy alakult, mint a hét minden napján csökkentett munkaidőben foglalkoztatottak esetében. A fentiek nem érvényesek azokra, akik olyan rövid ideig állnak munkaviszonyban, hogy az évi rendes szabadságuk arányos része egy munkanapot sem ér el.

Dr. Pikó Adrienne

Heggyáriak

Kedves Antal csoportvezető-he-
lyettes is idegesen toporog már jó
ideje és lapos pillantásokat vet
az „alkalmi brigádja” felé.

Történt valami jó az emberekkel...

A csoportvezető hümmög, de válaszol: — Amint megfigyelhető, történt valami az emberekkel, valami jó. Összintén kérdeznek, őszintén válaszolnak. Mindig azt mondják el, ami a szívükön fekszik. Azok, akik részt vettek a szakszervezet kongresszusán, elmondták, hogy ott is így tettek. Könnyen tudom mérni az őszinteség fokát, hiszen társadalmi idő-

Szerettem volna tenni én is
ugyanazt, de az óráimra néztem és
meg kellett állapítanom, hogy az
alkalmi munkavállalásról jócskán
lekéstem.

Marton István

— Ennek ellenére miért várják idegesen az alkalmi munkásokat? Balogh János vakarja a fejét: Hát bizony elfogytak az idősebb dolgozók, kiöregednek, a fiatalokból pedig hiányzik a lelkesedés. Ezért nem ragadnak itt nálunk... — Törődnek velük? A csoportvezető nem válaszol mindjárt, hanem odakiabál az egyik vagont rákó brigádhoz: — Törni vagot csak!

— Három csoport váltja egymást. Az állandó munkatársak fele fiatal, az alkalmiak csaknem mindegyike ifi.

felelősséget érzek amiért az embereket feltartom munkájukban, hagyom, hogy a csoportvezető elemien az újabb riportálányért.

A jóakarát neh

zségeket old fel

ben felvinágosította jövevelem okáról, mert Vince bátyánk a bemutatkozás után rögtön rákezdte: 1939 óta dolgozom itt. Sok mindent megéreztem: háborús idők, felsza-

Amikor kérdezni akarok, mosolyogva, de határozottan leint: Tudom... tudom! Elmondok én mindent kerteles nélkül. Az ilyen

s a szolgálati érdekből áttelevezettek megfelelő lakásöröklményeinek biztosítása

Miskolc gyorsan fejlődő város, minden talpalatnyi

A munkásszállóban négy-

s, egészségügyi, szociális helyiségekkel, felszereléssel ellátják. A központi fűtéses

heztől megfelelő szakember kép-

lyaman kezdődnek meg a
belső munkák.

amely javítja a dolgozók munkakörülményeit is.

(f-i)

Bérces György

Is szocialista egy brigád? Megismerjük a záhonyi vasutasok életét a balatoni halászsok

könyvekről, kiállításokról is tudomást szerezhetnek az olvasók.

A black and white sketch of a man's face, showing a serious expression, short dark hair, and a high forehead. The drawing is done in a simple, line-art style.

— De mit tegyünk, ha most például 400 LB hordozható

valót. Mi lenne velünk hűtő-

— De azt is hadd mondjam
el, hogy asszonyaink 16 kis-

tagja. Négyen vagyunk műszerészek, most tanulja a szakmát az ötödik. Alighanem mi

önként jelentkezőket, s jóval
többen jöttek össze, mint
amennyit elvártak. Ha meg

vagy lemaradtunk. Enélkül el-
sem képzelhető a munka. Az

hazai szükséglet kielégítése
nem fontos?

brigádvezetővel minden hónapban megbeszéljük a teen-

Gyapay Dénes

A „Gyáli utasok”

Ok nyolcan a Gyáli útról indultak, pontosan huszonöt esztendeje. Egykor tejjeflesszű tanoncok, ma meglett emberek. Mérnökök, üzembesítők, ellenőrök, felügyelők. Kövérek és soványak, ritkuló és őszülő hajúak — immár a negyedik icszet taposók. A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság hátsó tagozói, a hírközlő berendezések ezermesterei.

Sok minden megváltozott körülöttük. Az egykori tanonciskolából Puskás Tivadar távközlési technikum lett, az Átviteltechnikai Vállalatból pedig Helyközi Távbeszélő Igazgatóság. Munkatársak jöttek, munkatársak mentek, de ok nyolcan mindvégig kitartottak. Huszonöt éve dolgoznak egy helyen — a postánál! Azt tartják róluk: befutott emberek. Am megmaradtak olyan szerényeknek, mint a tanonciskolában, hűek „a Gyáli utas” névhez.

Most jubiláltak. Törzsgárdatagok lettek és néhány órára az igazgatóság, a párt a szakszervezet vendégei. Konyakkal koccintanak, Szarvas Sándor igazgató köszönti őket...

— Nehéz dolog valami nagyon szépet mondani, mert annál szebbet amit ti tettetek, szavakban aligha lehet kifejezni. Közszönm a huszonöt évét, munkátokat, helytállásotokat. A vezetékes hírközlés legkiválóbb szakembereivé váltatok, példát mutatva becsületből, munkaszeretettel és emberséggel.

Ok nyolcan egy-egy borítékot kaptak. Benne egyházi fizetés és egy emléklap. „A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság szívből, párt- és szakszervezeti vezetősége kíván örömet, gondtalan, szép életet. Eredményekben gazdag, jó munkát, erőt és egészséget.”

Aztán mesélni kezdtek. Múltból, jelenről, mi történt velük, de legfőképpen arról, mit jelentett számukra a Gyáli út.

Derekas Béla: postaműszaki felügyelő. Jelenleg a gyártó- és szerelőüzemben dolgozik, mint távközlési technikus. Sokat jár vidékre. A korszerű berendezések avatott mestere, több alkalommal részt vett céltanfolyamokon. A technikumot 1964-ben végezte el. Azt tartják róla: jó szervezőkészséggel megáldott ember. A társadalmi munkában is példát mutat.

Furuglyás László: postaműszaki felügyelő. Ő is, akárcsak Derekas Béla, 1964-ben végezte a technikumot. S jelenleg technikus munkakörben is dolgozik. Egyike azoknak a kiválóan képzett és nagy tapasztalatokkal rendelkező szakembereknek, akikre a vívőáramú- és erőátvitelberendezések szerelése és üzembe helyezése hárul. Megértő türelemmel oktatja a hozzá beosztott fiatalokat. A brigádmozgalom megalakulása óta a Zrínyi szocialista brigád helyettes vezetője. Több-ször kapott kitüntetést: 1958-ban, 1961-ben és 1965-ben. A posta Kiváló dolgozója.

Hull László: postaműszaki ellenőr. A „nyolcak” rekordere. hét gyermek apja. A biai-erőátvitel állomásának vezetője. A technikumot levelező tagozaton, 1967-ben fejezte be. Munkatársai rendkívül szeretik, mindig segítőkész, tudását szívesen megosztja társaival.

Nagy Ferenc: postaműszaki felügyelő. Az elmúlt év végéig a gyártó- és szerelőüzem technikus volt. Jelenleg a személyzeti osztályon dolgozik. Szívesen jött át új munkahelyére, bár egy kicsit fájjalja, hogy a gyakorlati munkában nem vehet részt. 1964-ben lett Kiváló dolgozó, több alkalommal kapott jutalmat. 1963 óta párttag, 1969-től pedig alapszervezeti titkár. Most a csúcsvezetőség agitprop-titkára. Szerény és lelkiismeretes. Még mindig tanul: a Marxista-Leninista Esti Egyetemen.

Surmann István: postaműszaki ellenőr. évtizedes szakmai gyakorlata és több céltanfolyam elvégzése tette alkalmas-

— Szinte gyerekek voltunk, amikor megismertük egymást — emlékezik Nagy Ferenc — és bizony egyik napról a másikra dobta bennünket a mélyvízbe, a munkapadokhoz. Mire észbekaptunk már keményen dolgoztunk. Nekünk a Gyáli út jelentette egyszerre a tanulást és a munkát. Pontosabban azt, hogy a szétrombolt országnak hírközlési szakemberekre volt szüksége. Ez volt az a bizonyos anyatej, amit magunkba szívunk. S hogy a tanulást nem fejeztük be később sem, az is a Gyáli úttal van összefüggésben. 1949-ben, amikor felszabadultunk, mi voltunk az utolsó évfolyam az iskolában, amelyiknek már nem volt lehetősége jelentkezni az egyéves továbbképzésre. Ezt később kellett pótolnunk, méghozzá úgy hogy kivétel nélkül mind a nyolcan elvégeztük a Puskás Tivadar távközlési technikumot. Még egyszer megtanultuk az egész anyagot. Nem mondom, időnként fárasztó volt — de megértel! Együtt vultunk be katonának is, ismertük egymás problémáit, és bár az évek múltával elváltak útjaink, mindig őszinte szeretettel és megbecsüléssel gondoltunk egymásra. Sokan kérdezték már tőlem: mi a titka annak, hogy ennyi év után is megőriztük a barátságot? A munkaszeretet — ha ezt titoknak lehet nevezni — Kovácsolt össze minket. És bizony ezzel magyarázható az is: még véletlenül se gondoltunk arra, hogy munkahelyet változtassunk. Pedig nemegyszer kínálkozott rá alkalom, csábító ajánlat. Jobb fizetésért. Mégsem mentünk.

Ok nyolcan így írik: az elkövetkező huszonöt esztendőben is ugyanúgy számíthat rájuk a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság mint eddig.

S hogy ki ez a nyolc törzsgárdatag? Bemutatjuk őket!

kezdeményező, sokat vállalt, a nagy szakmai tudást igénylő munkaterületen dolgozók továbbképzésében. Energikus, szókimondó ember. 1966-ban vezérigazgatói elismerésben részesült. 1968-ban Kiváló dolgozó lett. Politikailag jól képzett, az MSZMP helyi csúcsvezetőségének titkára. Még 6 is tanul — a Marxista-Leninista Egyetemen.

Zwick Antal: postaműszaki felügyelő. A technikumot levelező tagozaton végezte el. Jelenleg a belső-ellenőrzési és üzemszervezési osztály előadója. 1955-ben távirótechnikai, 1965-ben pedig 12 csatornás kábeles tanfolyamot végzett. Szerény, csendes ember. A munkában nem válogat, sokat jár vidékre.

A „nyolcak” a hűség, a munka bajnokai. Sok az ilyen nagyszerű ember a postán. A jövőben sokszor lesz róluk szó lapunk hasábjain.

Pethes Sándor

Tervezők — tervei

Több mint fél esztendő telt el a IX. kongresszus óta. A szerkesztőségünkhez érkeztek levelek, kéziratok arról tanúskodnak: nagy energiával folyik a határozatok végrehajtása. Egyik-másik levélírónk a részeredményeiről is beszámol.

Nemrégiben a Posta Tervező Intézetében jártunk és megkérdeztük Hargitai Antaltól, a központi vezetés tagjától, az intézet igazgatójától, hogy a vezetés alatt álló munkahelyen mi történt a kongresszusi határozatok végrehajtásáról? Elmondotta: a kongresszuson a vezető szervek tagjai konkrét feladatokat és megbízatásokat kaptak, sőt, a határozatok pontosan körülírt célokat tartalmaznak, s ez megkönnyíti a szakszervezeti tisztségviselőket, valamint a gazdasági vezetők dolgát. Még egy olyan, az általánostól eltérő munkahelyen, mint az intézet is, lehet a határozatok szellemében cselekedni.

A kongresszus után az intézet pártszervezete, szakszervezeti bizottsága közös munkaprogramot dolgozott ki. Elsőként a szocialista demokrácia, az üzemi demokrácia továbbfejlesztése jelentett parancsot a kongresszusnak — folytatta. — Ervénnyel szeretünk annak az elvnek, hogy a dolgozók kisebb-nagyobb csoportját érintő kérdésekben mindenkor ki kell kérni, meg kell hallgatni a szakszervezet, a párt és nem utolsósorban az érdekelt véleményét. Példaként említem a Kollektív Szerződésünk függelékének a megvitatását. Ez azért is különleges fejezet, mert a PÖTI bér- és besorolási feltételei elternek a Magyar Posta Kollektív Szerződésében rögzített általános szabályozástól és speciális, helyi jellegűek. Külön program készült a nódolgozók munka- és életkörülményeinek, egészségügyi, szociális és kulturális ellátásának javítására, az ifjúság körében végzendő munkára. A rögzített feladatokat folyamatosan meg is oldjuk. A munkahelyi demokrácia kibontakozása intézetünkben kibontakozott, hozzájárult ahhoz, hogy a dolgozók a közelet számos területén, valamint a társadalmi feladatok megoldásában fokozottabban vegyék ki részüket.

A munkaverseny-mozgalomról az igazgató elmondta: különös gondot fordítottak a kongresszusi határozatok nyomán a szocialista brigádmozgalom, valamint a Kiváló Ifjú Mérnök-Technikus Mozgalom szélesítésére. Ma az intézetben 19 brigád küzd a szocialista címetért. Munkájuk alapvetően hozzájárul a jó gazdasági eredményekhez. A vállalatok között egyre több a társadalmi munkában végzett tervezési tevékenység. Példa erre Piliszentélek község vízellátási és Szank község fűtővezeték kiépítési terve, a Ganz Villamosági Művek fiataljai részére úszó kiskút tervezése, a soltvadkeri KISZ-tábor elektromos és építészeti terve.

Ez évben már 45 fiatal mérnök és technikus küzd igényesebb feladatok mellett a kiváló címetért. A felkészülés alapján sokkal többet nyerek el a megítélő címet, mint az előző években.

A technika és tudományos élet területén jelentkező rendkívül gyors fejlődés alapvetően követeli az intézet szakemberállományának gyors növelését, az újabb és újabb feladatokra való felkészítést. Ezért szakmai és anyagi segítséggel, szerződéses támogatással az intézet dolgozóinak továbbtanulását. Az eredmények jelentősek. Az intézet dolgozóinak 25 százaléka vesz részt rendszeres állami oktatásban — egyetemen, szakmérnöki tanfolyamokon, közép- és felsőfokú technikumban és nem utolsósorban a marxizmus-leninizmus esti egyetemen. Jelentős azoknak a száma, akik egyenlőleg képezik tovább magukat, vagy különféle tudományos munkabizottságokban tevékenykednek.

— Az elmúlt időszak politikai képzésének középpontjában a kongresszus irányelveinek, határozatainak feldolgozása állt. Minden igyekeztünk az volt, hogy ez a munka az intézet valamennyi dolgozójának szívügye legyen, s így a IX. kongresszus határozatait jelentősen segítik gazdasági és politikai munkánkat — mondotta Hargitai Antal.

FÉNYEK ÉS ÁRNYAK — PÁPÁN

A meghívás szerint eredetileg úgynevezett kerekasztal-konferenciára érkeztem a Pápa 1. sz. hivatalba. De e nagyforgalmú hivatalnál a déli órák nem alkalmasak a szocialista brigádvezetőkkel való beszélgetésre. Takács János, a „Kossuth”, és Polgárdi Imre, a „Petőfi” brigád vezetője még a város utcáit keresték, Szalai Zsigmondné, a felvétel „Dobó Katalin” brigádjának vezetője, csak 2 óra-
kor kezdte szolgálatát. A hivatalban dolgozó öt brigádvezetőből csak kettő tartózkodott az épületben: Földi Lászlóné és Juhász Endre, a távközlési és táviróbrigád vezetője. „Béke” táviróbrigád vezetője. Így hát velük ültünk asztalhoz, kiegészülve Illovits Szilárd, az szb közgazdasági felelősevel és Ács Zoltánnal, a „Dobó Katalin” brigád patronálójával. S rögtön a kérdés: — Miért kell Dobó Katicáékát tulajdonképpen „kivülről” patronálni? (Kiderült: Ács Zoltán nem tagja a brigádnak.)

— Új dolgozók — adta a választ Illovits Szilárd, s hozzátette: — Ez nem is baj, szeretnénk a brigádmozgalmat fiatalokra építeni...
— Na és a törzsgárda?
Pillanatnyi csend, majd a hivatalvezető, László János válaszol: Mintha belefáradtak volna egy kicsit.
— Csálódottak a mozgalomban?
— Nem erről van szó!
— Talán a megbecsülés? Nem kapták meg azt, ami jogosan megillette őket?
A hivatalvezető, de a többiek is a fejüket rázzák.
— Hát akkor?
Illovits Szilárd hirtelen elhatározással rákezd: — A vállalatoknál adódott a félreértés. Ugyanis mi összedugtuk a fejünket hivatalvezetéssel, szakszervezeti bizottsággal, brigádvezetőkkel, és érzésünk szerint sikerült tartalmas versenytárgyalásokat javasolni. Elküldtük a Soproni Postaigazgatóságnak, s pár nap múlva érkezett a levél: nem tartják elég jónak, egészítjük ki az ő javaslatokkal. Megtettük. De már abban a pillanatban irrealitás tartottuk. Nincs jó hatással az emberekre, ha jóval a fejük fölé emelik a mércét...
László János közbevág. Először: nem csináljuk! Ismertettük a brigádvezetőkkel, a tagokkal a kiegészített vállalásokat, és arra buzdítottuk őket, hogy teljesítsék az eredetileg becsülettel. Neki is rugaszkodtak, de akadt még más gúlszer is.

— A Zrínyi Ilona volt a büszkeségünk. A távbeszélő asszonyok, lányok vitték a pálmát. Egyikünk kislánya azt eredményezte, hogy lendültünk és kedvünk alábbhagyott.

— Na és a többiek?
Juhász Endre, a távirás „Béke” brigád vezetője rugaszkodik neki: Mi csak februárban alakultunk. Termelési tanácskozáson megdicsérték a kollektívát annak ellenére, hogy a késett táviratokban nem álltunk valami rosszban, de egyéb vállalásainkat teljesítettük. Célnak: megszerezni a bronzplakettet.

A brigádvezető távollétében illetékesnek érzem magam beszámolni a Dobó Katalin brigádról — mondja Ács Zoltán. — Ok, az újonnan belépett dolgozókkal együtt teljesítik vállalásaikat. Örülnek annak, hogy a hivatalvezetés többször is elismeri munkájukat. Mindannyian patronáljuk az újakat.

Illovits Szilárd: — A Soproni Postaigazgatóság területén mindig úgy emlegették a pápaiakat, mint föl összekovácsolódott gárdát. Jó hírnevet nem szeretnénk cáfolni, de van egy nagy keservünk: ahhoz, hogy a brigádmozgalom kiterjedtesedjen, szükséges lenne egy olyan helyiségre, klubra, ahol összejöhetnének a brigádok, és megbeszélgetnék közös dolgaikat.

— Nem esett még szó a „Petőfi” és „Kossuth” kézbe-
adottbrigád életéről, munkájáról.

— Reméljük, nemsokára beérkeznek — jegyzi meg László János. — Nem fogják ok sem véka alá rejtteni problémáikat, eredményeiket. De mondjunk róluk annyit a hátuk mögött: munkájukat dicseget és elismerés illeti. Ok teljes mértékben magukénak vallják a hármas jelszót.

— Úgy érzem, hogy az a pesszimista hangvétel, amivel a beszélgetés kezdődött, semmivé zsugorodott. Hiszen kiderült, hogy szó sincs elfásulásról, mindegyik brigád, ha néha nehezen is, de teljesíti a vállalt feladatokat. Nem így van?

— Emlegettük, vannak feladatok, amelyeket nem tudunk teljesíteni — válaszolja a kérdésre Illovits Szilárd, az szb közgazdasági felelőse. — Ezen túl, a kongresszus tiszteletére, elhatároztuk — vagy legalábbis szándékunkban állt —, hogy fellendítsük a brigádmozgalmat. Szerettünk volna magasabb anyagi és erkölcsi megbecsülést kivívni, s újra megszerezni a „Kiváló” kitüntetést. Nem sikerült! Értelhető, hogy a jelenben kissé

borúlátóan ítéljük meg helyzetünket...

— Átmenetileg! — toldja meg a mondatot Földi Lászlóné brigádvezető. — Az elszá-
lasztott ezüstplakettet megszer-
reztük, utána az aranyat is!

Szóba került a törzsgárdatagság fokozottabb megbecsülésének, a fizetésrendezésnek, a munkakörülmények javításának kérdése is. Mindezt ugyan nem fér egyetlen riportba, de az már igen, amit a 2 órakor munkába álló brigádvezető, Szalai Zsigmondné mondott: a három év alatt, amit a gyermekgondozásként otthon töltött, a brigádok tagjai szinte nap mint nap felkeresték, hozták-vitték a hírt, meghívták brigádertekeztet-
re.

Igy végül is kerekasztal-konferenciává nőtte ki magát találkozásunk, s kikerekedtek mindazon problémák, melyek mintegy száz postai alkalmazott lelkesedését, odaadó munkáját, ha ideiglenesen is, de kétséget kizáróan — ma még — gátolják. A bajok ismerete talán elősegíti leküzdésüket.

(marion)

A téli felkészülésről

Itt a tél, melyre a felkészülést az évben is még a nyár folyamán kezdték meg a postaszervek. Az Anyaghivatal, a tervezett ütemezés és igények szerint leszállította a tüzelőanyagot. A hiányzó részt folyamatosan szállítják. A közép- és nagyüzemi postaszervek számos helyen áttértek a korszerű gáz- és olajtüzelésű fűtőberendezések üzemeltetésére.

A Debreceni Postaigazgatóság a IV—VI. osztályú postahivatalok részére 251, a Soproni Postaigazgatóság 56 olajkályhát szerzett be. Folyamatosan és zavartalan a fűtőolajellátás. A Központi Javítóüzem gondoskodott a Gyáli úti telepen levő kazánok, 46 cserépkályha, 27 olajkályha és 7 nagy teljesítményű vaskályha karbantartásáról. A Soproni Postaigazgatóság 6 hivatalnál a cserépkályhák átrakására, javítására 40 ezer és 5 hivatalnál a központi fűtőberendezések javítására 190 ezer forintot költött. A munkásszállások, öltöző- és lakóköcsik, mozgópostakocsik fűtése rendben. Az Anyaghivatal 20 ezer forint költséggel 5 bojler felszereléséről gondoskodott.

A hivatalok, üzemek ajtóinak, ablakainak javítása és az egyéb kisebb karbantartási munkáknak elvégzése terén is lényeges a javulás, ezekről az utóbbi években a végrehajtott postaszervek vezetői 1000 forintig saját hatáskörben gondoskodtak.

Az igényfogyasztók téli egyenruhával és a szabadban foglalkoztatottak meleg védőruhával, védőöltözetű való ellátása zavartalan. Az Anyaghivatalnak a gyártó, az 1971-re megrendelt téli egyenruhát 26 millió értékben leszállította, de a méretes egyenruhák szállításánál nehézségek jelentkeztek. A Soproni Postaigazgatóság a téli tömegszállítás helyreállításában részt vevők számára megfelelő tartalék megruhakészletéről is gondoskodott. A Kábelüzem, a

Soproni és Szegedi Postaigazgatóság intézkedett, hogy télen a melegítő italt hőálló kannákba a munka színhelyre szállítsák ki. A soproniak a hálózatépítő dolgozók részére meleg ebédre is gondoskodtak.

Kabhegy, Tokaj, Kékes adóállomások télen nehezen közelíthetők meg; tartalék élelmiszerrel szerelték be.

A műszaki üzemeknél — a fagysszűnet miatti munkaidő-kiesés elkerülésére — a munkát úgy ütemezték, hogy a téli hónapokban a dolgozók lakott területen, a helyi hálózatban tmk-munkákat, illetve az épületeknél belső szakipari munkákat végezzenek. A HTI, a hibaelhárításon dolgozó brigádok zavartalan munkáját biztosította a lakókocsik számának növelésével.

A Soproni Postaigazgatóság a várható tömegszavak gyors elhárítására több munkacsoportot jeltett ki, s a szükséges anyagot, valamint gépkocsikat is biztosította. A téli csúszos, fagyos útviszonyokra, a ködös időjárásra figyelemmel a postaszerveknek rendkívül balesetelhárítási oktatást rendelték el. Erre bizony a fővárosban, a vidéki nagyobb városokban is szükség lenne. Még nem késő intézkedni!

A Debreceni, Miskolci és Soproni Postaigazgatóság a változó munkahelyen foglalkoztatott dolgozók munkahelyre, és onnan a lakásra történő kulturált csoportos személyszállítását, utasfülkés gépkocsikkal és autóbusszokkal végzi. A többi igazgatóságnál is — a 2019/1971. számú kormányhatározat alapján — mielőbb biztosítani kell az ilyen személyszállítást. A gépkocsik vezetését megbízható és gyakorlott gépkocsivezetőkre bíz-
zák!

Az igazi tél ugyan még nem érkezett meg, de felkészülten várják a postaszervek.

Maur Emil

NÉPSZAVA ÉVKÖNYV, 1972

Ízléses kivitelben, gazdag tartalommal ebben az évben is megjelent a NÉPSZAVA ÉVKÖNYV.

- Képes beszámoló az év eseményeiről
- „Kifejezni, ha a tömegnek fáj valami”
- A fekete-fehértől a színes tv-ig
- Lakásépítés munkahelyi segítséggel
- Ki miért szereti a szakmáját?
- Tegye próbára tudását, képességét
- Aki körülüti út a világot
- Operaházunk új csillagai
- „A fekete Vénusz”
- Jazz, operett, tánc
- Versek, novellák, elbeszélések
- Tíz aranyéremért utazunk
- Munkaügyi tudnivalók, divattanácsok, rejtély, receptek

Ara 14,— Ft. Kapható minden újságárusnál.

Gondolatok-KÉT KÖNYVTÁRBAN

BÍRÁL A PÓSTÁS NÉZŐ

Új történelmi lecke

Önkéntelen az asszociáció Vörösmarty ismert versére, amelyben a könyvtárnak, mint a közművelődés az emberi kultúra egyik bástyájának állít emléket, elmondva mindazokat a gondolatokat, amelyek a könyvtárról eszébe jutnak.

Sokkal szerényebb szinten, a riporter is gyűjti a gondolatokat, két szakszervezeti könyvtárban, arról, hogy miért is vannak azok. Mi lenne a feladatuk, hogyan töltik be hivatalukat? Ha jól dolgoznak, miért van ez — hogy hasonlóan lehessen máshol is, s ha rosszabbak, mi lehet a baj oka, hogy máshol elkerüljük.

Az egyik könyvtár az Őszi úti 100-as hivatalka, ellátja olvasni valóval a Postás-szálló lakóit is. A másik a Központi Táviráda épületében. Összehasonlítva a két könyvtárat, szembejűnik: amíg az Őszi úti rendszeres olvasó-neveléssel egyre közelebb kerülnek az emberek a könyvhöz, a Távirádnál, bár a számok, az olvasási adatok nem rosszak, érvaita egyenletes szintű, nagy fejlődést nem mutató átlagos a munka.

Egyszerű lenne kitélni: az egyik könyvtáros jól, a másik rosszul dolgozik. De ez nem így van! A legjobb szakember, a legtermettebb könyvtáros se tud

jobb dolgot, mint ahogy azt a megnevezett szervezeti keretek megengedik. Felfogásbeli, szervezési különbségek vannak a két szakszervezeti könyvtár között.

Valamennyi postai szakszervezeti könyvtárban egy látszólag megoldhatatlan ellentétet kell kibeszélni. A szakszervezeti könyvtárosi munka nem tölti ki egy ember teljes munkaidőjét, tehát nem lehet csak könyvtárba függetleníteni egy embert. Más is kell csinálnia e munka mellett. Ugyanakkor viszont az, hogy a dolgozó legcélszerűbb rétegében felkeltse az olvasási kedvet, hogy rászoktassa a szakszervezeti valamennyi tagját, vagy legalábbis minél többet közülük az olvasásra, hogy igazi népművelő legyen, magának, hogy jól töltsen be a szakszervezeti könyvtárosi posztot; ez már egész ember kíván. Nem csinálni mindig, és mégis úgy dolgozni, mintha csak ezt csinálná, látszólag képtelenség, meghaladja egy ember lehetőségeit. De csak látszólag!

Eppen a vizsgált két könyvtár szervezete, az ott dolgozó két könyvtáros munkája bizonyítja: lehet a szakszervezeti könyvtárosi munkát jól „házasítani” valami mással, és lehet e területen is rossz házasságot kötni.

Szamosi Ferenc, a 100-as posta szakszervezeti könyvtárosa egyben a postás-szálló népművelője. Katona Zoltánné, a Táviráda szakszervezeti könyvtárosa egyben a vállalati műszak könyvtár kezelője is. Azt hinné az ember: könyvtár az könyvtár, Katonáné van kedvezőbb helyzetben. És a valóság ennek pont a fordítottja.

Szamosi Ferenc hetenként rendez a különféle kulturális előadásokat, filmvetítéseket. Ezek a földrajzi témáktól a játékok és kisfilmek vetítésén át a „Hogyan éljünk egészségesen” című felvilágosító előadásig terjednek. Szinte állandóan együtt él a szálló mintegy 400 lakójával, mindegyiket személyesen ismeri, előadás előtt vagy a szünetben szól az egyiknek: „Eltettem neked egy könyvet, bizonyára érdekelni fog”, vagy a másiknak: „Őcsi, téged még nem láttalak a könyvtárban, gyere már le beszélgetünk”.

Igy egybeérintődik a népművelés és a könyvtárosi munka, szemlélve szerintük külön-külön lehet foglalkozni mindkettővel, rá lehet kapni a könyvre.

Katonáné másik feladata a műszaki könyvtár kezelése. A postánál is a technikai forradalom kor-

szakát éljük, a műszakiak — mérnökök szakmunkásai — képezik magukat. A műszaki könyvtárosnak figyelnie kell az új kiadványokra, el kell készítenie az idegennyelvű fordításait, propagálnia kell a műszakiak között azokat a forrásokat, amelyek révén szakutadat bővíthetik. Nem véletlen, hogy Katona Zoltánné műszaki könyvtárosi szakkon képezte tovább magát. E képzésnek során egyébként, éppen a szakdolgozatánál, a szakszervezeti és a műszaki könyvtárak együttműködéséről szóló részben kifogásolták a bírálók: sok abban a szakszervezeti elem. A szakszervezeti könyvtári munka viszont megcsinálja azt, hogy a könyvtárosnak egyben a műszaki könyvtárra kell figyelnie.

A két könyvtár ilyen összevontsága vanak előnyei, ezeket foglalta össze Katonáné szakdolgozatában. Bizonyos területeken a gyűjtőmunka fedi egymást, összefolyik, és az is kimutatható, hogy a műszaki könyvtár olvasói, közülük lévén a szakszervezeti könyvtár szépirodalmat is kölcsönöznek. A pusztai statisztika impozáns: 1967-ben a műszaki könyvtár olvasóinak csak 20 százaléka kölcsönözött a szakszervezeti könyvtárból, 1970-ben pedig 80 százalékuk. De kik ezek az „új” szépirodalmi olvasók? Főként mérnökök, vezető műszakiak. E rétegben az olvasási igénye gyorsan, és legfeljebb azt a közvetlen lehetőséget használják ki, hogy helyben levehessék a polcra azt az egy-két kötetet a szakszervezeti könyvtárból, ami őket érdekli. Valószínű, ha nincs ott a szakszervezeti könyvtár, akkor is megvásárolják, vagy kölcsönzik a könyvet ismerettségük körében. A számok tehát nem jelzik a népművelési munka hatékonyságát.

Nézünk a Postás-szálló gyakorlatát: Nagyrésztben alacsonyabb iskolai végzettségű, vidékről jött fizikai munkások laknak ott. Szamosi Ferenc sokaknak először nagybetűs meséskönyvet ad, akik rákapnak a „Róka-mesék”-ra, elfogadják a Grimm-meséket. Aztán jön Verne, A Pál utcai fiúk, Cooper, „Izgis” háborús regények, s néhányan eljutnak az Országos Könyvtár Búcsúzó Olvasóvá nevelődnek.

Nem a ráfordított munkában, energiában van különbség a két könyvtár között, hanem a követelményekben, a szervezésben, a feladatokban. A rövid vizsgálódás bizonyítja: a könyvtárasság népművelő munka, a könyvtári feladatokat célszerűbb összekötni a népművelési feladatokkal. A szakszervezeti könyvtáros munkája szakszervezeti munka, logikus a kapcsolat más szakszervezeti feladatokkal. A szakszervezeti fejlesztése, olvastatása, a szakemberek ilyen irányú képzése vállalati feladat, a posta dolga. És azért, mert a könyvtár könyvtár, rossz vegyes házasság lehet a két párosítás. A jövő érdekében célszerű levalasztani a szakszervezetitől a szakszervezetitől, a szakemberképzést egyetelműen a posta hatáskörébe utalni, amiben az a szakszervezeti feladat, hogy rábírják, agitatják a dolgozókat a szakmai önképzésre, és nem az, hogy ezt lebonyolítsák, s külön kell kezelni a szakszervezeti könyvtárt, beleegyezve a szakszervezeti, a népművelő munkába, mert az természeténél fogva is ennek a szervező része.

(f-di)

ESINOS LÁNYOK PARTNERT KERESNEK!

Valóban otthonra találnak a budapesti postások és családtagjaik a Benczúr utcai Postás Művelődési Központban.

Néhány javaslat a decemberi programból: a hónap egy érdekes földrajzi előadással kezdődik: a Jéges-tengertől a Kelet-ázsiai szigetvilágig terjedő több mint 7 és fél ezer kilométeres Észak-nyugati Ázsia történelméről hangzik el előadás. Ugyanaznap találkoznak az amatőr filmesek, akik még 15-16 óra között klubéletüket. Külön klubjuk, illetve szakkörük működik a békesség-gyűjtőknek, az esztétikusan, a sakkozók, az újtőknek, az ifjú matematikusoknak és külön a matematikailag kedvelő idősebbeknek, a táncolni szeretőknek, a nyugdíjasoknak.

Igen népszerű a kertbarát klub, számukra a 17-1 előadás lesz különösen érdekes, mert a szoba dísznövényeiről és ápolásukról lesz szó. A múzeumbárátok december 5-én, vasárnap fel tüzenegykor a Szepmuzeumi Múzeum modern szoborábrában tesznek látogatást, a Múzeumi Klub tagjai pedig 7-én az Országos Meteorológiai Intézet obszervatóriumát keresik fel.

Működik a Művelődési Központban angol és német nyelvtanfolyam, szabványos tananyagot, a nők (sőt férfiak is), gyermekballet van minden szerdán és pénteken, a fiatalok pedig táncolhatnak. Ha már az ifjúságnál tartunk, külön említjük a Műszaki Ifjúsági Szakkört, itt a résztvevők ugyanis műszaki ismereteket szerezhettek, meg jövőre hivatással, így a postászakmával ismerkedhetnek. E szakkörbe 18 éves lányok és fiúk járnak.

A fentiekért azért soroltuk fel, hogy minél több szaktársunk, valamint a fia kapjon kedvet a Benczúr utcai kis palota sokfajta szórakozásainak valamelyikéhez.

Itt adunk választ arra is, hogy kik azok a esinós lányok, akik partnert keresnek és hol találhatók? Szintén a Művelődési Központban! Mert ott működik az Ifjúsági Irodalmi Színpad, s ennek tagjai nagyszemű program várja. Közös színházlátogatás, viták színdarabokról, előadásokról, tanulhatnak beszédtechnikát, fejlesztik előadás készségeket, úgy hogy közönség előtt is fellépnek. Jó példa volt erre a november 7-i ünnepség, s bizony a tucatnyi fiatal alig győzte a feltepet, a számos postásrendezvényen.

A csoport néhány tagja azonban ősz óta regnra, s ezért több eddigi műsoránkat nem tudják előadni a megfogatkozott basszus, tenor és bariton nyanyában. Akinek tehát ilyesfajta érdeklődése vagy kedve van, főleg fiatalabb olvasóink közül, keresse fel őket minden kedden és pénteken 5 órakor, — a próbán.

De az egyéb programban részt venni kívánóknak, más klubba beletpni szándékozóknak is szívesen adnak felvilágosítást a Művelődési Központ vezetői. (Telefon: 229-286, 429-185.) Még csak annyit a decemberi programhoz, a Postás Ifjúsági Körus 14-én 15 óra 5 perckor a Kossuth Rádióban szerepel. S az Összetűdőt is lehet a Művelődési Központban búcsúztatni, 1972-t köszönteni, mert szíveszeri mulatságot rendeznek, tánczenekarral, népi zenekarral, tobozlal és természetesen sok postással. —!

EUROPA KÖNYVKIADÓ:

November elején az orosz és szovjet irodalom figyelemre méltó műveinek olvasására indított mozgalmat az MSZBT. Ez alkalomból jelent meg Csingiz Ajmatov két kisregénye egy kötetben a „Zsebkönyvek” sorozatban, mégpedig a Fehér hajók és A versenyló halála. Mindkét mű világirodalmi értékű. A másik ilyen érdekesség Mihajli Kocjubinszkij: Fata Morgana c. könyve. A szerző, mint az ukrán irodalom kimagasló alakja, hatalmas életművet hagyott hátra, amelynek legjobb darabjai kerülnek az olvasó kezébe.

Bizonyára sok-sok vidám percet szerzünk magunknak Eric Knight: Sam Small csodálatos élete c. könyvének elolvasásakor. A címszerző kalandjai, történetei kacagtató népmesévé váltak.

Henry Fielding: Tom Jones c. világhírű regénye a nagy író életének fő műve. Megragadó a vidám, tárgyilagos ábrázolás.

A Hesperidák kertje c. két-kötetes mű az ibéri világ költészetének nagyszerű gyűjtése. Ritka irodalmi érték!

Az újjörög irodalom kistűk-re c. mű a középkortól napjainkig, folytonosságban és állandó fejlődésben mutatja be, az újjörög irodalmat. Cesare Pavese: A hold és a máglyák c. regényében az író saját szülőfaluját mutatja be, s a derűs felszín alatt meglátja a tragédiákat, a nyomor. Stendhal: Vörös és fekete c. regényéhez (Magyar Helikon) különösebb méltató kommentár nem szükséges, hiszen a magyar olvasók legkedveltebb könyvei között tartják számon.

MIT OLVASSUNK?

Mihail Sebastian: Akácok városa c. regényében a kamaszkor érzelmi zűrzavaráról fest hiteles képet. Egy ártatlannak induló szerelem érdekes epizódjai tárulnak fel. Miroszlav Krleza: Ut a paradicsomba c. könyvéből Jugoszláviában film is született. A téma: az élet és a halál, a háború és a béke, az erőszak és a felelősség nagy kérdése.

TÁNCICS KÖNYVKIADÓ: Balázs Dénes: Cikkakban az egyenlítőn c. könyve az Utikalandok sorozat legújabbja. A szerző Alaszkától a Tüföldig ír színes beszámolót, saját képeivel illusztrálja.

Dr. Bakóczy Antal: Vadász-szenvedély, vadászati fegyverem c. mű szerzője mindamellett, hogy bemutatja e nagyszerű sport szépségeit, szól a szükséges szigorú fegyvelemről, amelyet ha nem tartanak be, súlyos tragédiák forrása lehet. A könyvben összegyűjtött esetek a felelőtlenség megdöbbentő bizonyítékai. A cél: megelőzni a gondatlanságot.

KÖZGAZDASÁGI ÉS JOGI KÖNYVKIADÓ:

Mág Bertalan: A holtak nem beszélnek c. könyve 12 bűnügyet tár fel, amelyeknek nyomozásában maga a szerző is részt vett. Kasszafurókat, gyilkosokat, szállodai tolvajokat lepleznek le.

A „Vezetési ismeretek III” c. könyv előző kötetéről is tetünk már említést. E könyvben a belföldi és a nemzetközi ta-

pasztalokat használják fel: középpontban a többi fokozatú információs rendszerek megvalósítása, a számítástechnika széles körű bevezetése. „A gazdasági kibernetika alapjai” c. könyv szerzője N. I. Cscedrin, aki mindenekelőtt a könyvtel és statisztika problematikáját boncolgatja a legkorszerűbb módon. Karl-Heinz Steuer: Mit kell tudni a vállalati vezetőknél az elektronikus adatfeldolgozásról c. könyve az előbb említett könyvek témáitól nem tér ugyan el, csupán az NDK gyakorlati tapasztalatait tárja elénk.

CORVINA KIADÓ: Francis Carco: Utrillo. A könyv szerzője mindig a különös, a fantasztikus, vagy éppen a beteges jelenségeket kereste: bűnöző költő, a párizsi éjszaka „pillangói”, esetleg alkoholista festő. A nagy festőről Carco írt először nagyobb lélegzetű tanulmányt.

Szigethi Ágnes: Georges De Latour c. könyvének főszereplője fél évszázaddal ezelőtt szinte még teljesen ismeretlen volt. A legújabb kutatások derítették fényt a XVII. századi francia festészeti egyik legkülönösebb egyéniségének életére, munkásságára, műveinek hitelességére, s közvetlen mélyhatására.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: dr. Lukács Tibor: Bűnözés és társadalom c. könyvében a nagy közönséghez fordul, segítségért, megértést igényel, s

azt hangoztatja: társadalomban mindannyian felelősek vagyunk minden emberért.

A „Dokumentumok a nők gazdasági és szociális helyzetének megváltoztatásáról” összeállított könyv címe magáért szól. Az „Érdekes kalendárium” sok-sok képet, közérdekűre számított témákról szóló írást tartalmaz.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: Elio Vittorini: Szicíliai beszélgetés főszereplője Silvestro Ferrauto milánói szedőmunkás, aki elhatározza, hogy sziciliában felkeresi szülőföldjét. Hosszú az út odáig. Az utazás tulajdonképpen menekülés a fasiszta diktatúra fojtogató korából. Több mint regény: a „megsértett emberi faj” fájdalmából fakadt prózai poéma.

Kristó Nagy István: Regények, drámák, remények c. mű tulajdonképpen a szerző érte olvasónaplója, amely áttekintést ad korának színteréhez világirodalmáról. Simor András: Próbálj kirabolni c. verseskötet az ifjú érzelmekről napjaink életszagú dolgairól szól.

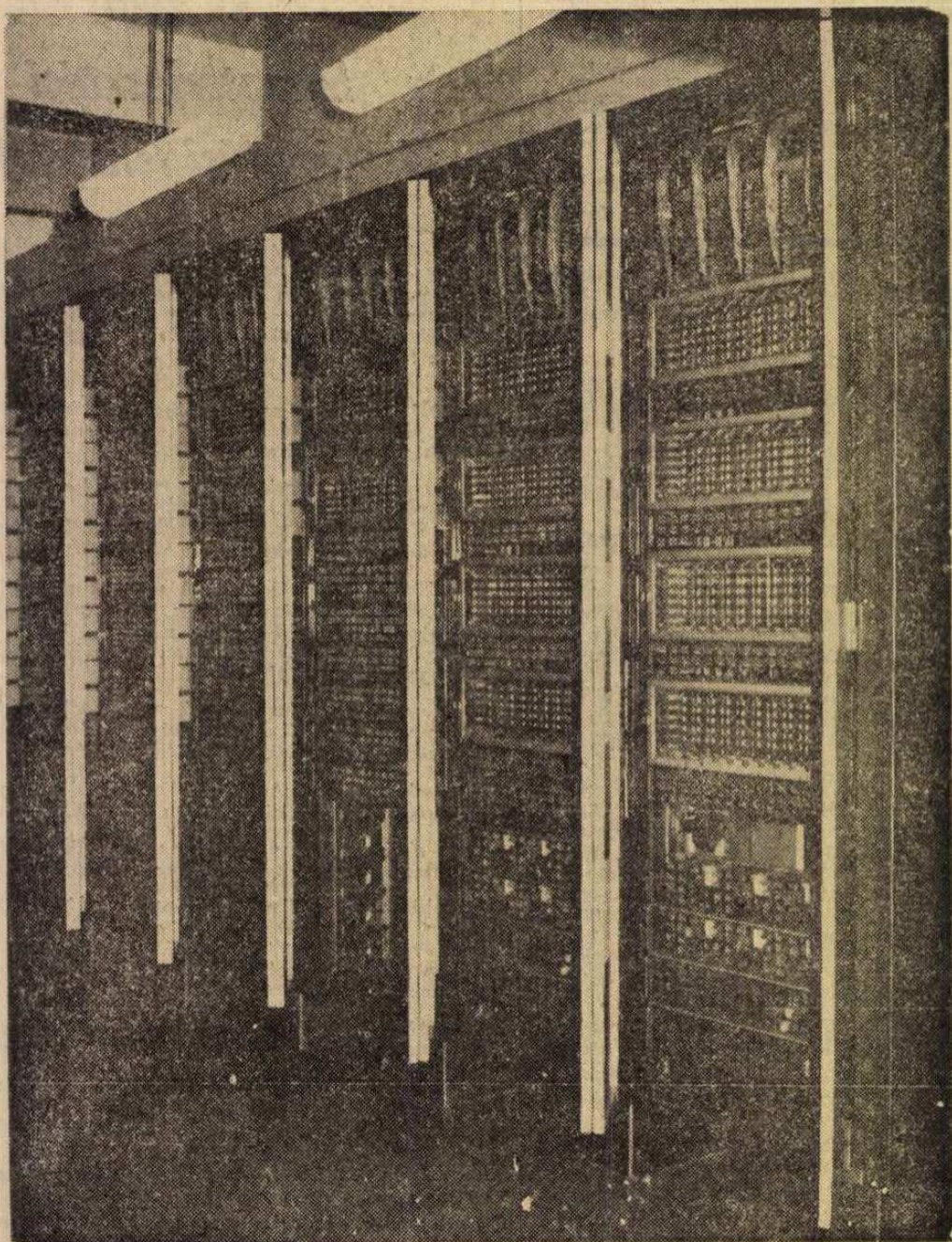
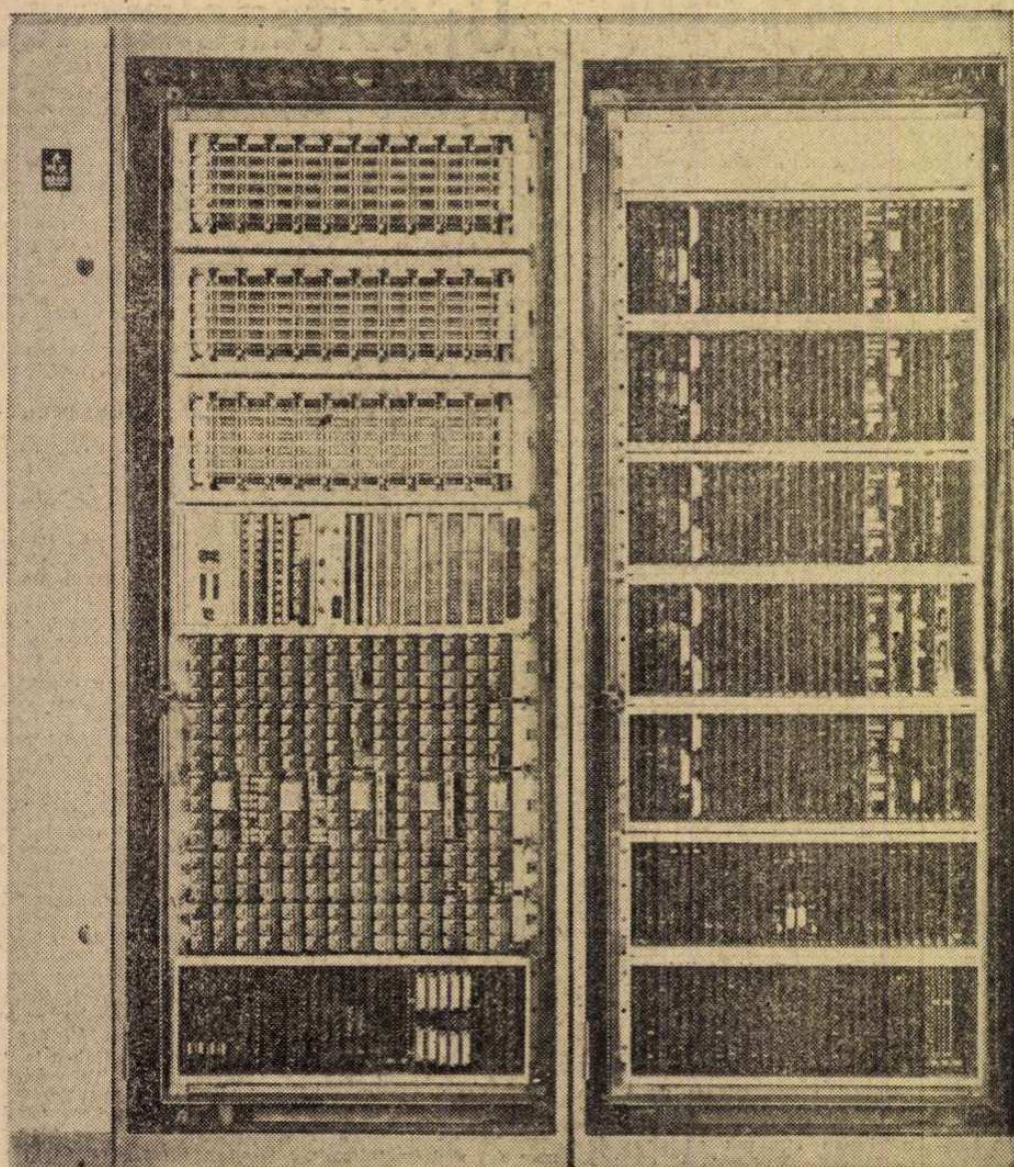
Erich Kos: Hálók c. regénye rájön, hogy élete kudarcokkal teli, s ezért családját, környezetét, társaságát okolja. Menekül a távolba — hiába. Taraszenk-v: Bűn-szer tőgyfaléval c. bűnügyi regény. A Baltikum egyik tengerparti városkájában bokszerrel megölnek egy nyaraló vendéget, aztán következnek a többi áldozatok. Egy moszkvai nyomozó hajszolja a tömeggyilkos Kentaurt...

Év végi hírlapterjesztési és -kezelési feladatok

Az év végi terjesztési és kezelési teendők ismételt fokozott feladat elé állítják a hírlapszolgálat dolgozóit. Az év hátralévő részében minden lehetőséget fel kell használni, hogy sikeresen fejezzük be az 1971-es évet. Ennek elősegítése érdekében az alábbiakra hívjuk fel a hírlapterjesztési dolgozóink figyelmét:

- Az 1971. évi hírlap esedékes összegelőirányzat teljesítése, illetve túlteljesítése érdekében minden rendelkezésre álló lehetőséget fel kell használni. Ezért
- mozgósítsák a szocialista- és munkabrigádokat, hogy tegyenek egyéni és kollektív vállalásokat a folyamatban levő terjesztési akciók és megtartási célkitűzések sikeres végrehajtása érdekében,
- a közületi előfizetéseket (1/a) megújításakor bővítsék a vállalatokhoz, intézményekhez járó lapfeladások számát. Nagyobb súlyt kell helyezni a kevésbé ismert, ezért nehezebben terjeszthető lapokra. Elsősorban ezeket kell megrendelésre felajánlani,
- az évkönyvek, kalendáriumok maradéktalan eladása, valamint a postai bevételek fokozása érdekében szükség szerint rendezzenek „kalendárium-vásárt”,
- az eladás fokozásával javítsák a alobális — ezen belül a napilapok — remittenda % alakulását,
- az eladás fokozása érdekében kutassák az új árusítási formák, módszerek bevezetésének lehetőségeit,
- a kézbesítők előfizetői nyilvántartását (2-2e-f) pontosan, naprakész állapotban tartsák. Különösen fontos ez az év végi előfizetői fluktuáció, valamint a téli hónapokban várható nagyobb arányú ideiglenes kézbesítői kiválások miatt,
- az 1972. évi előfizetői katonák kitöltésénél ügyeljenek a pontos címzésre, az előfizetői adatok helyességére,
- figyelemmel kell kísérni a Posta Központi Hírlap Iroda által kiadott, az év végén megjelenő lapok terhelésbévételeivel és elszámolásával kapcsolatos utasítását.

Felhívjuk a figyelmet az új Hírlapkezelési Utasítás 2. sz. Függelékében megtalálható évi tevékenységi naptár november-december hónapokra megállapított feladataira: „következő évre szóló hírlapnyomtatványok előkészítése, előfizetések feltérképezése, az ünnepekkel (karácsony, új év) kapcsolatos lapellátás, kézbesítés megszervezése stb.”

A KORSZERŰ TELEFON- KÖZPONTOK GYÁRTÓI

A Beloianisz Híradástechnikai Gyár dolgozói majd egy évszázados tevékenységet fejtettek ki a magyar telefonközpontok gyártása és fejlesztése területén.

Az egykor csak néhány száz munkással kezdő kisüzem ma nyolcezer fős, telefonközpontot termelő, világszerte ismert gyár, a Magyar Posta szállítója. A vállalat termékeinek 80 százalékát exportálják.

A gyártás rotary központokkal kezdődött, amelyek ma is kiválóan működnek.

Korunkban az idő minél jobb kihasználása nagy fontossággal bír. Az a cél, hogy több és eredményesebb munkát rövidebb idő alatt és könnyebben végezhessünk, csak a munka alapos megszervezésével, jó együttműködéssel, a várakozás, továbbá az átfutási idők minimumra való lecsökkentésével érhető el. A jó telefonközpont gyors és megbízható működése ezt a célt nagymértékben elősegíti. Információs lehetőséget, tapasztalatcserét, gyors tájékozódást és operatív intézkedést biztosít.

A telefonhálózatok fejlesztése, a megnövekedő vonalszámok egyre inkább megkövetelik a modern központok alkalmazását. A Beloianisz Híradástechnikai Gyár által gyártott berendezések a korszerűség minden követelményét kielégítik. Gyártmányaiknak széles skálája a tízvonalas házi központtól a több ezres befogadó képességű főközpontig terjed.

A gyár műszaki fejlesztő gárdája által konstruált, létrehozott új központ-családjaival jelenleg minden igény kielégítése válik lehetővé. Igen korszerű, teljesen új crossbar kapcsolóval épített alközpont-családot alkottak, mely a 6 vonaltól a 2000 vonalas hálózattig kielégíti az igényeket. Korszerűségükkel és szolgáltatásaik nagy számával több ország szakembereinek érdeklődését méltán felkeltették.

Vitathatatlan, hogy a crossbar berendezések jelenleg a legkorszerűbbek, de a fejlődés itt sem áll meg. Ezt a tényt felismerve a fejlesztők létrehozták az elektronikus vezérlésű rurál központ-családot. Kiválóan alkalmas a rurál család a vidéki telefonhálózatok automatizálásának céljaira. (—)

TÁVLATI TERVEK

Ismertes; a népgazdaság fejlődésével párhuzamosan évről évre növekszik a postaforgalom, a hírlapterjesztés munkája, s e tendencia a jövőben csak fokozódik, és megköveteli az olyan átgondolt, összefüggő intézkedések sorozatát — a postahálózat szervezésének modernizálásától a gépesítésen át a személyi feltételek megteremtéséig — amely alkalmasak teszik az egész apparátust a feladatok ellátására.

Néhány adat, amely az eddigi rohamos fejlődést és a várható növekedést érzékelteti. 1950-ben körülbelül 350 millió levélpostai küldeményt adtak föl, mintegy 5 millió utalványt 3,7 millió táviratot kezeltek. 1970-ben 627 millió levelet, 47 millió postautalványt és 10,5 millió táviratot továbbítottak. 1985-ig —

1970-hez viszonyítva — a levélpostai küldemények forgalma várhatóan 30, a csomagoké 12, a postautalványoké 49 százalékkal növekszik. Ugyanez idő alatt a csekkek 45, takarékszolgálat 40, táviratforgalom 14, a rádióelőfizetések 19, tévé-előfizetések 61 százalékos növekedése várható. Értékben kifejezve a postaszolgálat 1985-re 29, a hírlapszolgálat 54, és a bankszolgálat 44 százalékkal múlja fölül az 1970-es értéket.

Nem kis gondja ez a szakszervezetnek sem! Nyilvánvaló: a létszám növelésével a feladatok két okból sem oldhatók meg. Az egyik: az ismert létszámlánc, a másik: ezt a hatalmas tömegű munkát nem is lehet a jelenlegi módszerekkel elvégezni.

A szervezés és kezelés egyszerűsítésének területén kimerültek a lehetőségek, ezért a további fejlődés útja egyrészt az igényeknek megfelelő postahivatali hálózat kialakításra, másrészt a jelenlegi manuális rendszer helyett az optimális gépesítés, automatizálás bevezetésére.

A postaszolgálat zavartalan működéséhez mintegy ezer rossz

elhelyezéssel, és a munkakörülményeknek nem megfelelő hivatallal újraelépítését, illetve át-helyezését kell megoldani. Fel kell építeni a Budapesti Posta-kombinátot. Minden településen, ahol hatszázaléknál többen élnek, fiókpostát kell nyitni.

A felvételi szolgálatban el kell érni, hogy az ablaknál csak olyan munkát végezzenek, amit feltétlenül ott kell ellátni. Kezelési kisgépek, béli-lyeg, felvívó- és bérmentesítőgépek, utalványbélyegző, összemű gépek beszerzése, és nem utolsósorban az adminisztráció gépesítése nagyot segítené a szolgálatban. Ez természetesen nagy költségekkel jár. Különböző — természetesen összességében nagyon drága — gépekkel meg kell valósítani a csomagszállítás és levélfeldolgozás automatizálását.

A kézbesítésszolgálatban a kézbesítésszerekre és blokkok, valamint a géperejű járművek széles körű alkalmazásával biztosítani kell a termelékenység jelentős növelését, a nehéz fizikai munka csökkentését.

A hírlapszolgálatban várhatóan növekszik az előfizetők száma és a lapok terjedelme. Becsült adatok szerint — mintegy 50–60 százalékos példányszám-növekedést figyelembe véve — a terjesztett lapmennyiség súlya 1985-re a maiak kétszeresére nő. A kézbesítők megterhelése a telepített kiosztóhelyekkel, át-vevőhelyekkel, a lapok gépkocsin történő előszállításával csökkenthető. Általánosságban kell tenni a levélszereknyit-ásán történő hírlapkezelést!

A hálózat korszerűsítése és gépesítése nyomán a nagy tömegű ügyviteli munkát számítógépekkel automatizálják.

A teljes fejlesztési terv megvalósítása — szerényen becsülve — mintegy 6 milliárd forintot vesz igénybe, ha figyelembe vesszük, hogy az építési költségek is emelkedtek és az importálandó berendezésekről még nem állnak

rendelkezéseinkre pontos adatok. Csak a Budapesti Posta-kombinát felépítése és felszerelése mintegy 1 milliárd forintba kerül. Ezt természetesen a posta saját erőből nem tudja biztosítani. Országos feladatról lévén szó, felsőbb szervek támogatását kell kérni a létesítmény létrehozására!

Égetően szükséges e nagyarányú fejlesztés! A szolgáltatás színvonalának csökkentése nélkül kell kielégíteni a rohamosan növekvő igényeket. A jelenlegi rendszerben gondolkodva mintegy 8 ezer új dolgozót kellene alkalmazni 1985-ig a zavartalan munka érdekében. A tényleges növekedés évi 2–300 fő. Ez a következő tíz évben — optimista számítások szerint — mintegy 3000 fős növekedést jelent. Az így „hiányzó” ötezer ember munkáját csak a munkafolyamatok gépesítésével, a vázolt intézkedések végrehajtásával lehet pótolni. Sokirányú, átgondolt munkát követel meg mindez. Túl azon, hogy a posta reális megterhelést és minimális igényt a felső vezetés elé kell tárni, kérni kell a már megadott keretek bővítését, a népgazdaság több területét kell fejleszteni a posta kívánságainak kielégítésére.

Így biztosítani kell a gyártó kapacitást a posta igényeire, és belföldön gyártható gépek és berendezések elkészítéséhez. Ki kell képezni a karbantartáshoz és üzemeltetéshez a műszaki és forgalmi személyzetet. Külföldről kell beszerezni a speciális és kis mennyiségben igényelt berendezéseket.

A postai vezetés gondjait és terveit vonalakkal vázoltuk, mert valamennyi dolgozónak látnia, ismernie kell az országos problémákat, hiszen e terveknek a gyorsabb vagy lassabb, a rosszabb vagy jobb realizálása, végrehajtása valamennyiünk munkakörülményeit, életét közvetlenül érinti.

(faludi)

Társadalmi tulajdon

Valóban az, mert hiszen a sok-sok forint — a legfrissebb adatok szerint ez évben 12 millió — a postás dolgozók zsebére megy. Szó sincs arról, hogy vésszes szírelát szoláltassunk meg, mert ha figyelembe vesszük, milyen hatalmas értékek, az ország pénzforgalmának nagy része a postások kezén megy át, akkor ez az összeg kicsinek tűnik, de maga az összeg akkor is jelentős!

Nézzük azonban pontosabban a kárstatisztika ez év első felévi adatait, és összehasonlítsuk a múlt év első felét vesszük alapul. Visszaélések, pénztárhányok, postára adott küldemények hanyag kezelése, járműrongálások, balesetek, leltárhányok, selejtvesztések, fekbér, adópótlék stb. okokból származó kár hárommillió 621 ezer forintból négymillió 536 ezer forintba növekedett. Az idegeket által okozott kár is jelentős, de azért mi is söpörjünk csak a saját házuk táján, mert hiszen 25 százalékkal növekedett a postás dolgozók által okozott kár, visszaélések miatt pedig 42 százalékkal több a veszteség. De az idegeket által okozott károknak jó részét is meg lehetett volna akadályozni — ha éberebbek vagyunk.

Magyarországban egyébként nincs hiány, s némely vonatkozásban el is fogadhatók. Utalnak például a kedvezőtlen munkaerőhelyzetre, a szakképzetlenségre, számának növekedésére. Figyelmet érdemel azonban az indoklásnak egyik része, amely megállapítja: a társadalmi tulajdonért károkat felelősségének megállapítása körül nem egyszerű „készhagyig” menő viták alakulnak ki az önállóan gazdálkodó postaszervek között. Ilyenkor van az, hogy az egyik postaszerv a másikat okolja, közben pedig mindkét részről elfeledkeznek a hibát vétő dolgozó, esetleg vezető felelősségvonnásáról. Ime két példa:

Kábelépítés következtében egy család háza alá megrepedt. Mivel a kábelt a tulajdonos postaszerv leltárlag átvette, a kábelépítő szerv a felelősséget megszüntetnek tekint, vagyis a kár megfizetését az államosított tulajdonos postaszervre kívánja hárítani. Ha tehát a kivitelező ezt teszi, akkor nincs módjában a felületes munkát végző felelősségre vonni. Vagy itt egy másik példa: Az egyik postaiszolgálatos területén elvezt egy tartós használati cikket tartalmazó csomag, az igazgatóság természetesen az ügyfél kárát megtérítette. Igen ám, de a szóban forgó igazgatóság a későbbiek során tudomást szerzett arról, hogy egy másik igazgatóság területén olyan címmelkülvé vált csomagot árvereztek el, amely tartalmazta az eltűnt használati cikket. Világos, hogy a kárterítést kifizető igazgatóság kérte a csomagot, de a hibát!

Mi ebből a tanulság? Az, hogy amíg a két igazgatóság vitatkozik, veszekszik, addig éppen arról feledkeznek meg, hogy a sokat hangoztatott postai munka minősége háttérbe szorult.

Nekünk, szakszervezeti tisztviselőknek elsősorban társadalmi szempontból kell védeni a társadalmi tulajdont, de úgy, hogy az összhangban legyen a posta és az azt igénybevevő közönség érdekeivel.

(p-th)

SZINDBÁD

Krúdy Gyula Szindbádja nagyon szeretett élni, éppen ezért mindenhez ragaszkodott, ami az életet jelentette számára, ragaszkodott ahhoz, hogy maga után maradó nyomot hagyjon az életben. O maga is szeretett emlékezni, elsősorban kalandjaira, a nőkre, mert hiszen velük volt legszorosabb életkapcsolata. Egyszer aztán felkerekedett, a végigjárta ifjúkori kalandjait színhelyeit, arra számíva, hogy mindenütt várja valaki. Nem csalódott! Találkozik ekkorban egyik ifjúkor árátlan szerelmével. Lenézve, aki egy körösvízi felesége lett, arról panaszkodik, hogy elhagyott, kiabándult.

A címszereplő, Latinovics Zoltán, s a többi szereplők: Rutkay Éva, Dayka Margit, Nagy Anna, Szegedi Erika stb. jóvoltából szép élményekben részesülnek a mozikedvelők.

L. M.

HÍREK — GÖGEPÉKEK

Csúcsverseny

Az ország 74 legjobb postása várta a startjelzést, november 9-én, a Budapesti Posta-igazgatóság kultúrtermében. A stopperórák kattantak, s 2844 helyiségre kezdtek osztályozni a katonákat. Bizony néhány hét múlva valahogy ugyanilyen gyorsasággal és pontossággal kell dolgozni az ország minden postáján. Tulajdonképpen ez a verseny is olyan főpróbája. Az első, a tavalyi „bajnok” Soti János a Bp. 72. sz. hivatal dolgozója. Ugyanez hivatalból került ki a szétszórt-verseny győztese Kovács Imréné, s az ifjak közül Beumann Erzs. Egy hivatalból három bajnok! Ez igen! A Debrecen 3. sz. hivatal dolgozója is felkerült a dobogó felső fokára: hiba nélkül határozta meg az ország 100 legelődugottabb települését.

A főpróba sikerült, jöhet a csúcsfutam! De azért jó lesz, ha a szakszervezeti szervek is odafigyelnek, hogy a szakszervezés biztosítja-e a megfelelő munkakörülményeket, s ne lépje túl az előírt tilókat, fogadják szívesen a nyugdíjasokat, a diákokat, egyszóval dolgozzanak össze. (Béres)

Vasvárota a jövő év szeptemberétől postaforgalmi szak-középsékolat indítanak. A Soproni és a Pécsi Postaigazgatóság gondoskodik a gyakorlóhivatal felszereléséről. A két első osztály 35–35 tanulóval kezd.

A szegedi körzetben az év 3 hónapja alatt mintegy 100-an távoztak a postától.

Gyöngyösi József szeghalmi lakos megtámadta a postai kézbesítőt. Ezért a járási rendőrkapitányság büntető eljárást indított a támadó ellen.

Tisztesség

Október közepe táján a Központi Táviróhivatalban nyugdíjasdelutánt rendezett az szb, amelyre engem, a 80 éves nyugdíjast is meghívtak. Bizony, kedves volt tőlük, hogy szépen terített asztalokkal vártak bennünket, no meg jó uzsonnával. Minden nő ráadásul egy szál gyönyörű szegfűt is kapott. Szinte sajnáltam férfitársaimat, akik nem kaptak. Aztán az igazgató kedves szavakkal köszöntött bennünket, de megemlített azokat is, akik betegségük miatt nem tudtak eljönni. Az szb-titkár, Csomor szaktárs is üdvözölt bennünket, majd megmutatták nekünk az új gépeket. Csodálkoztunk a nagy fejlődésen. Köszönjük a kedves figyelmességet.

Üzv. Institoris Antalné

Fatalin János szakszervezetünk elnökségének tagja november 7-e alkalmából a Munkaérdemrend arany fokozata kitüntetését kapta.

Műszaki érdekességek

Napjainkban nincs megállás a technika területén. A többi között egyre inkább tér hódít a számítógépes önműködő irányítási rendszer, vagyis a digitális automatika. E témában igen jelentős már a szakirodalom is. Medek Béla szerkesztésében összefoglalóan jelent meg a „Digitális automatika-rendszerek tervezése” c. könyv. Nemcsak a jelen, a jövőt is meghatározza.

Csáki—Ganszky—Ipsits—Marti: Teljesítményelektronika c. jelentős mű szintén igen aktuális a posta területén is. A teljesítményelektronikának szerepe van a szinkronizátorok és kondenzátorok elektronikus gerjesztési rendszereiben, a nagyfeszültségű egyenáramú energiatárolókban.

A váltakozó áramok vonatkozásában ír J. G. Lehmann a tranzistorok viselkedéséről. Ismerteti a törvénytárs transzistorok és integrált áramkörök jelentőségét a Diodák és tranzistorok c. könyvben.

A Pattantyús-sorozat 11. kötete jelent meg Gépész- és villamosmérnökök kézikönyve cím alatt. Az egész könyv a vezetékes híradástechnikával, annak gyakorlati ismeretével foglalkozik. Csak néhány fejezetet említek: Távbeszélő-átviteltechnikai berendezések, hálózatok, készülékek és központok; Távirórendszerek; Mérőtechnikai; Híradástechnikai berendezések áramellátása stb.

Dell—Kocsis—Ladó: Rendszerelmélet alapuló gazdaságossági számítások c. könyve közérdekű kérdéseket tárgyal. Hiszen a gazdasági mechanizmusban a vállalati szintű fejlesztési döntések megalapozottságához, a rendszerelmélet gyakorlati alkalmazása nélkülözhetetlen. E. Karg: Számjegyes vezérléstechnika ABC szintén aktuális témával foglalkozik.

Az iskolai matematikaoktatásnak kettős a feladata: egyfelől a logikus gondolkodási képesség kialakítása, másfelől a konkrét matematikai ismeretanyag megtanítása. E kettős terhelést nem minden diák bírja folyamatosan. Bizám György—Herczeg János: Játék és logika c. könyvében 85 feladat megoldása található, s ami lényeges: a feladatok, illetve a könyv megértéséhez nincs szükség semmiféle előismeretre.

A „71” c. kiadvány harmadik kötete is megjelent, amelyben az első cikk a televízióról szól, taglalja a műsorszórás mesterséges holdak útján való megoldását és egyéb érdekességeket. A lakás logikus és korszerű berendezéséhez is kapunk tanácsot. (A fenti könyvek kaphatók a Műszaki Könyvesbolt-Antikváriumban. (Rendelésre is) Budapest, VII., Lenin körút 7. Műszaki Könyvkiadó.

Nők fóruma

Panasz az árakra, minőségre

Nehéz elcsúszni a napnak azt az óráját, amikor a 8. sz. József körüti postahivatalban dolgozókkal beszélgetni lehet. Óriási forgalmat bonyolítanak le, napi 5–7 millió forint megy át kezükön.

— Kimerítő ez a munka — mondja Rátkai Józsa hivatalvezető. — Szellemileg nagyon igénybe veszi az asszonyokat, lányokat.

— És ha tévedünk, saját zsebünk bántja. Mert bizony levonják a fizetésből, ami egyébként sem sok — jegyzi meg a ragyogó szemű Geiger Anna.

Ezzel tulajdonképpen meg is érkezünk beszélgetésünk tárgyhöz: asszonyi gondokhoz, árakhoz, közellátáshoz, szolgáltatásokhoz.

Az újságíró igazán nem mondhatja, hogy harapófogóval kell kihúznia a szót riportalányaiból. A téma természetéből ered, hogy Rátkai Józsa, Mózes Lászlóné, Szalai Ferencné és Geiger Anna szinte egymás szavába vágva sorolja észrevételeit. És talán az sem véletlen, hogy a szolgáltatásokról szólva, a Patyolatot említik elsőnek.

— Haragszom a Patyolatra — mondja Mózesné. — Nemcsak azért, mert nem mosnak tisztán, de úgy hajtogatják össze a ruhát, hogy mindig át kell vasalni. Különböző képességű rendesen elrakni a szekrénybe.

— A ruhatisztító ktsz-ben rendesen mosnak, de a hajtogatással ott is hadilában állnak. Nem értem, miért nincs szabvány a pipere mosás vasalására vagy hajtogatására — teszi hozzá Rátkai Józsa.

— Sajnos, rá vagyunk kényszerülve a mosásra. Egyébként igazán nem leányálom a Patyolatba járni, mindig sorba kell állni. Kicsi ott is a létszám — döhög Mózesné.

A következő téma: a közellátás.

— Én nem vezetek háztartást, mert így olcsóbb. Férjem nyugdíjas, a lányom pici gyerekkel otthon van gyermekgondozási szabaddal. Kifőzésből gyerünk a kószot, személyenként hat napra 52 forintért három fogás, sütemény is van. Mennyiségileg, minőségileg jó kósz. Mondhatom, hogy a tízhónapos kisunokám élelmezése drágább, mint a

miénk. Hiszen a gyerekek friss zöldség és gyümölcs kell. A lányom többnyire maszkálnál kénytelen ezt megvenni, hát el lehet képzelni, milyen drága.

— Az én gyerekeim két éves — veszi át a szót Szalai Ferencné — az ember igyekszik mindent megadni neki. Banánt, narancsot is, pedig annak az árát nem a mi fizetésünkhöz szabták, amellyel meg szeretnénk is nehéz, sokszor még sorállással sem sikerül.

— Nem tudom, miért hiányzik például a máj, csirkemáj, ami a kisgyerekek fontos tápláléka. Ilyesmít csak szocialista összeköttetéssel lehet szerezni.

— Azt sem értem, hogy az önkiszolgáló boltokban miért az állványok között lézeng a személyzet! Mert ott, ahol a kimerítő, csomagolni való élelmiszereket árulják, alig van személyzet, és ott torlódik a tömeg... És mindig akad valami hiánykéll.

— Azután itt vannak a ruhaneműk — folytatja. — Most például kiscsizma után mászkálok, de hiába! Szeretnék a kicsinek egy enorákat venni, hatszáz forint az ára! Nem sok ez egy kicsit? Kinek a fizetéséhez szabják az ilyen árakat?

— Én hetekig járkáltam egy kötött macskó után, míg sikerült vennem — panaszkodik Mózes Lászlóné. — Elég drága volt!

Az a baj, hogy nemcsak az árakkal, hanem a minőséggel is baj van — fűzi hozzá Rátkai Józsa. — A harisnya árát — nagy örömmre — leszállították, de amit abból vettem, csapnivaló minőségű. Azt hiszem állott lehet, mert valósággal szétfoszlik.

— A ruhanemű többsége is évről évre drágább — teszi szöve Geiger Anna. — Főleg a divatcikkek. Márpedig a mai fiatalok is szeretnék divatosan öltözködni.

A „panasznap” ezzel körülbelül végéhez ért. És hogy csak kifogások hangzottak el, abba talán az idő rövidsége is közrejátszott. A dícséretet tolmácsolására már nem volt mód.

A felvívóablakoknál ugyanis sorban álltak. És elvégre a posta is szolgáltató üzem.

L. M.